ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

γράφει ο Ειρηναίος Μαράκης

Η νέα κυβέρνηση μέσω του υπουργού Οικονομικών Γιάνη Βαρουφάκη αρνήθηκε την εκκρεμούσα δόση των 7 δισ. ευρώ που κρίνεται απαραίτητη, από τους δανειστές μας, για την καταβολή των υποχρεώσεων της χώρας έως τον Αύγουστο και επιβεβαίωσε την απόφαση της κυβέρνησης να επανεξετάσει συνολικά το οικονομικό πρόγραμμα στήριξης της Ελλάδας. Δήλωσε μάλιστα ότι το μνημόνιο ακυρώθηκε από την ετυμηγορία του λαού με τις εκλογές και ότι δεν μπορεί να αγνοήσει μια τέτοια απόφαση γιατί ο σεβασμός της λαϊκής κυριαρχίας είναι ένα κεκτημένο της ΕΕ. Αμέσως προκλήθηκε ένας μικρός σεισμός στα ευρωπαϊκά και τροϊκανά επιτελεία. Όχι τόσο ότι προετοιμάζεται κάποιου είδους ρήξη με την μνημονιακή πολιτική, σχετικά με τον δανεισμό μας ή με την ΕΚΤ και το ΔΝΤ από την πλευρά ΣΥΡΙΖΑ αλλά ότι σαν έμπειροι διαπραγματευτές και εκβιαστές που είναι, σταθερά στην υπηρεσία του κεφαλαίου, αντιλήφθηκαν ποιές μπορεί να είναι οι συνέπειες μιας πραγματικής ρήξης. Οι δηλώσεις Ντάισενμπλουμ, Σουλτζ και Σόιμπλε είναι ενδεικτικές. Η Γερμανία δεν εκβιάζεται, η Ελλάδα ακολουθεί διαφορετική πορεία κι άλλα ηχηρά παρόμοια, με στόχο τις εργαζόμενες τάξεις της χώρας μας. Όμως, όσο εκβιάζεται ο ελληνικός λαός είναι καλό… για τα συμφέροντά τους, όταν υπάρχει έστω και κάποια στοιχειώδης αντίδραση – μέσα στα όρια που επιβάλλουν οι δανειστές – τότε σηκώνονται παντιέρες ηθικής αξιοπρέπειας από τα κατακάθια της ευρωπαϊκής προοπτικής. Με λίγα λόγια, η συγκεκριμένη στάση των εκπροσώπων της ΕΕ, που περιφρονούν την απαίτηση και το δικαίωμα του λαού στη χώρα μας να καθορίζει τις τύχες του αποδεικνύει με σαφή και ξεκάθαρο τρόπο ότι η θέση της αριστεροδεξιάς κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, «όχι στη λιτότητα και πάση θυσία στο ευρώ», είναι αυταπάτη και εν δυνάμει επικίνδυνη για τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα. Επίσης, με την άρνηση Βαρουφάκη δημιουργήθηκαν τριγμοί γιατί ποτέ οι εταίροι της τρόικας δεν είχαν απόλυτη σύμπνοια μεταξύ τους, για παράδειγμα τα συμφέροντα του γερμανικού κεφαλαίου και τούτου αμερικάνικου είναι διαμετρικά αντίθετα. **Σύμφωνα με τις τελευταίες εξελίξεις, ο πρόεδρος της Κομισιόν Ζαν Κλοντ Γιουνκέρ και με αντάλλαγμα συγκεκριμένες δεσμεύσεις για ανάληψη μεταρρυθμίσεων από την ελληνική κυβέρνηση θα δέχονταν να καταργηθεί η τρόικα με τη σημερινή της μορφή.** Έτσι κι αλλιώς, οι δηλώσεις του Μπάρακ Ομπάμα, των Αμερικανών υπουργών και των αξιωματούχων της Ε.Ε.

φανερώνουν ότι κανείς – παρά τα όσα λέγονται και παρά τους εκβιασμούς – δεν επιθυμεί την ρήξη, ούτε βεβαίως την έξοδο της χώρας από την Ευρωζώνη γιατί γνωρίζουν πάρα πολύ καλά ότι πιθανή ρήξη θα συνεπάρει μαζί της όλο το σαθρό οικοδόμημα της Ε.Ε. και του καπιταλιστικού συστήματος γενικότερα.

Με την ευκαιρία ας πάμε στην ουσία των γεγονότων. **Η κυβέρνηση εφαρμόζει πιστά το προεκλογικό της πρόγραμμα, και σε αυτό δεν μπορεί να την κατηγορήσει κανείς ότι προδίδει τις υποσχέσεις της, αλλά παράλληλα εφαρμόζει ένα πρόγραμμα ιδιαίτερα προβληματικό. Δεν συναινεί στο μνημόνιο αυτής της περιόδου αλλά διεκδικεί να πάμε σε νέα συμφωνία.** Πρώτα από όλα γιατί εκτιμά ότι έχει τον χρόνο και τη δυνατότητα να κλείσει η συμφωνία για το νέο πρόγραμμα και να χρηματοδοτηθεί η αποπληρωμή των ομολόγων μέχρι την άνοιξη και δεύτερο, γιατί δεν μπορεί να κλείσει «νέα» συμφωνία και με κάποιου είδους «νέα» τρόικα αν δεν έχει απορρίψει το υπάρχον μνημόνιο. Και σε αυτό το σημείο είναι που φουντώνει η αντιπαράθεση με τους δανειστές που διεκδικούν να τηρηθούν τα συμφωνηθέντα με τις προηγούμενες κυβερνήσεις. **Επίσης, η κυβέρνηση αναγνωρίζει το χρέος και επιθυμεί να το πληρώσει. Από τη στιγμή όμως που θέλει να εφαρμόσει ή τουλάχιστον έτσι προπαγανδίζει, ένα κοινωνικό πρόγραμμα επιστροφής απολυμένων στις δουλειές τους, χρηματοδότησης της δημόσιας υγείας και παιδείας, αύξησης μισθών και συντάξεων, τότε το πως θα εξασφαλίσει χρήματα για όλα αυτά αναδεικνύεται ή πρέπει να αναδειχθεί ως βασική της προτεραιότητα. Απλά πράγματα. Ή πληρώνεις το χρέος και αναγκάζεσαι εκ των πραγμάτων να μειώσεις τις οικονομικές παροχές στους εργαζόμενους της χώρας σου ή αρνείσαι να εξυπηρετήσεις τις «υποχρεώσεις» σου και βάζεις τα χρήματα των τόκων στην πραγματική οικονομία.** Δυστυχώς, οι δηλώσεις Σταθάκη και Βαρουφάκη μας δείχνουν το αντίθετο. Από τη μία ο υπουργός Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού διεκδικεί τη σύνδεση της αποπληρωμής του ελληνικού χρέους με τον ρυθμό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας το οποίο μας οδηγεί μέσα από ασφαλή μονοπάτια σε μια «προοδευτικότερη» διαχείριση του μνημονίου και με τη δημιουργία μιας επιζήμιας «αριστερής λιτότητας» και από την άλλη ο Βαρουφάκης σημειώνει ότι δεν θα υπάρξει ανάσχεση των ιδιωτικοποιήσεων στην Ελλάδα καθώς στόχος της κυβέρνησης είναι να διασφαλίσει πως η χώρα γίνεται ελκυστικός προορισμός για τις άμεσες ξένες επενδύσεις, χωρίς όμως να πωλήσει τα «ασημικά» της οικογένειας. Το πρόβλημα είναι βέβαια ότι και τα «ασημικά» θα πωληθούν με αυτόν τον τρόπο και θα επαναληφθεί μιας πολιτική που πραγματικά καταδίκασε ο λαός με τους αγώνες και με την ψήφο του. **Το δεύτερο πρόβλημα είναι ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στα οικονομικά, πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα επιχειρεί μια δεξιά στροφή που μπορεί να δημιουργήσει κρίσεις και εντάσεις εντός του νέου κυβερνητικού σχήματος** – δεν

θέλουν πολύ οι ΑΝΕΛ να ασκήσουν μια δεξιά αντιπολίτευση στην πιθανή αποτυχία των διαπραγματεύσεων και να διαχωρίσουν τη θέση τους προσπαθώντας να τραβήξουν μαζί τους όλο το κομμάτι των δυσαρεστημένων και να επιχειρήσουν να το χειραγωγήσουν καλλιεργώντας την ρατσιστική και εθνικιστική ρητορεία που τόσο καλά γνωρίζουν να κάνουν, και δεύτερο θα ξαναβγούν όλα τα παπαγαλάκια της προηγούμενης κυβέρνησης, τα Ποτάμια και οι νεοφιλελεύθεροι λασπολόγοι για να στοχοποιήσουν την κυβέρνηση και κυρίως το εργατικό κίνημα και τα αιτήματά του κατηγορώντας το για ανεδαφικές προτάσεις και ότι όλα πήγαιναν καλά την προηγούμενη περίοδο. **Γι' αυτό και είναι κρίσιμης σημασίας η κυβέρνηση να έχει ξεκάθαρη θέση όχι μόνο στα οικονομικά κι εργασιακά ζητήματα αλλά και σε θέματα που ασχολούνται με τους μετανάστες, τη Χρυσή Αυγή και τη, λεγόμενη, δημόσια τάξη.** Αποτελεί πρόκληση η δήλωση του υπουργού Δημόσιας Τάξης Γιάννη Πανούση ότι «είναι καιρός να συμφιλιωθούμε με την Αστυνομία», δηλαδή με τους δολοφόνους του Αλέξη Γρηγορόπουλου, με τους προστάτες και συνεργούς σε πολλά εγκλήματα των νεοναζί, με τις δυνάμεις καταστολής κάθε διεκδίκησης το προηγούμενο διάστημα και να μην λέει λέξη για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης στην Αμυγδαλέζα κι αλλού ή να αρνείται να κατεβάσει το ρατσιστικό τείχος της ντροπής στον Έβρο. Ξεχάσαμε κιόλας; Από εκεί ξεκίνησε ο Σαμαράς την ρατσιστική του προπαγάνδα συνδέοντας την δολοφονική επίθεση στο περιοδικό Charlie Hebdo με την μετανάστευση! Δεν γίνεται να κάνεις υποχωρήσεις σε αυτά τα ζητήματα, δίνοντας χώρο στην ακροδεξιά του Καμμένου να παρελαύνει στα Ίμια και να κάνεις τα στραβά μάτια στην προκλητική φιέστα των νεοναζί της Χρυσής Αυγής, με πρόσχημα την επέτειο των Ιμίων, το Σάββατο 31 Γενάρη, αντί να σηκώνεις τα μανίκια και να βάλεις ένα τέλος στην προκλητική ασυλία του Μιχαλολιάκου και της συμμορίας του καθώς και στην κάλυψη της δράσης τους.

Επιστρέφοντας στο ζήτημα του χρέους, θα ήθελα να σημειώσω, ότι αν με την άρνηση της δόσης αλλά με την αποδοχή του χρέους άρα και των «υποχρεώσεων» μας προς τους δανειστές από την κυβέρνηση προκαλούνται τέτοιες αντιδράσεις, φανταστείτε τότε τι μπορεί να γίνει με την μονομερή διαγραφή του. Τα σημάδια είναι ξεκάθαρα και δεν πρέπει να περιμένουμε να περάσουν κάποιες μέρες ανοχής προς τη νέα κυβέρνηση για να τα αντιληφθούμε. Δεν υπάρχουν περιθώρια συνεννόησης με τους Ευρωπαίους και τους Τροϊκανούς και με καμία επίκληση στο πνεύμα της ευρωπαϊκότητας. Θέλουν παράνομο χρήμα με όλους τους τρόπους. Δεν πρέπει να πληρώσουμε! Η μισητή τρόικα πρέπει να ξεκουμπιστεί μαζί με το βάρβαρο «πρόγραμμα» των μνημονίων και της λιτότητας. Αυτό όμως είναι η μισή δουλειά. Ο αγώνας για δουλειά, ψωμί, παιδεία και ελευθερία συνδέεται άρρηκτα με τον αγώνα για μονομερή παύση πληρωμών, διαγραφή του χρέους, εθνικοποιήσεις των τραπεζών με εργατικό έλεγχο, για ρήξη κι έξοδο από ευρώ και ΕΕ. **Αποτελεί μονόδρομο, καμία λογική του τύπου «και με τον χωροφύλαξ και με**

τον αστυφύλαξ» δεν μπορεί να εξασφαλίσει ότι θα χτίσουμε μια νέα κοινωνική προοπτική. Και γι' αυτό χρειαζόμαστε ένα δυνατό κίνημα που θα οργανώσει την προοπτική και δεν θα γίνει χειροκροτητής μιας ανούσιας όσο και επικίνδυνης διαπραγμάτευσης. Και μαζί με το εργατικό κίνημα που θα πιάσει το νήμα των νικηφόρων αγώνων μιας ολόκληρης περιόδου, χρειάζεται και το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα να βρεθεί στον δρόμο του αγώνα, όπως έπραξε το προηγούμενο Σάββατο με τη μεγαλειώδη κινητοποίηση των 5 χιλιάδων στην Αθήνα, και κόντρα στην προσπάθεια των νεοναζί να εμφανιστούν ως πατριώτες, ώστε να ικανοποιηθούν όλα τα αιτήματα για τα οποία πάλεψε, μάτωσε και φυλακίστηκε. Η 21 Μάρτη, η διεθνής μέρα κατά του φασισμού και του ρατσισμού είναι ορόσημο στη πάλη για να επιβάλουμε ότι θα γίνουν πράξη τα αιτήματα του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος, για να γίνει η δίκη ων ναζί της Χρυσής Αυγής, για το κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης, τη νομιμοποίηση των μεταναστών, το άσυλο στους πρόσφυγες, την ιθαγένεια για τα παιδιά των μεταναστών.

aristeros-sxoliasmos.blogspot.gr